

अवारत धावत ईदृशो भवन्तः सर्वया विशा प्रजया सह
देवासः दीप्यमानाः । एते ऋचौ पृश्निथै दुग्धे प्रैथ्यङ्गवच्चरुं
निर्वपेदित्येतस्मिन् कर्मणि याज्यानुवाक्ये द्रष्टव्ये ॥

अथ नवमी । “पुरुत्रा हि सदृङ्कुसि । विशो विश्वा अनु-
प्रभु । समत्सु त्वा हवामहे” इति । हे अग्ने त्वं पुरुत्रा
वज्रपु स्थानेषु सदृङ् असि समानोऽसि स्थित्वापि अलिप्तोऽ-
सीत्यर्थः । तथा चाङ्गः, शशानेष्वपि तेजस्वी पावकोऽस्मिन्-
लिप्यते इति । विशो विश्वा अनु सर्वाः प्रजा अनुसृत्य प्रभु
प्रकर्षेण दाहपाकादिनोपकारको भवसि समत्सु युद्धेषु त्वां
हवामहे आकलयामः ॥

अथ दशमी । “समत्सुग्निमवसे । वाजयन्तो हवामहे ।
वाजेषु चित्रराधसम्” इति । वाजयन्तः अन्नमिच्छन्तो वयं
समत्सु युद्धेषु अवसेऽस्माकं रक्षणायाग्निं हवामहे आकलयामः ।
कीदृशं वाजेष्वन्नेषु विषयेषु चित्रराधसमाश्रयं यथा भवति
तथा साधकम् । एतच्च मन्त्रद्वयं विजयार्थाग्नेये कर्मणि द्रष्टव्यम् ॥

अथैकादशी । “सङ्गच्छध्वं संवदध्वम् । सं वो मनांसि
जानताम् [४] । देवा भागं यथा पूर्वे । सञ्जानाना उपासत”
इति । समानैः सह विप्रिया हे पुरुषाः यूयं सङ्गच्छध्वं पर-
स्परं सङ्गता भवथ । संवदध्वं सम्वादं कुरुत । एको भोक्तुं
कार्यमिव वो युष्माकं मनांसि सञ्जानतां परस्परं सम्मतिं
जानन्तु यथा पूर्वे देवाः सञ्जानानाः परस्परसङ्गतिं जानन्तो
भागमुपासत सखस्वभागमविघ्नेन अनुभूतवन्तस्तद्वत् ॥